

Ressurs til foreldre: Brev til skolen om kjønn og identitet

(Nedenfor er et forslag til utkast som foreldre kan bruke som grunnlag for å starte en dialog med skolen om undervisningen rundt kjønn og identitet – utkastet er et forslag fra Kristent Ressurssenter og må brukes på eget ansvar.)

Til rektor og faglærere,

Vi setter pris på å få en oversikt over undervisningsinnhold og læremidler for de ukene hvor elevene skal undervises om seksualitet og kjønn. Samtidig ønsker vi å gi noen tilbakemeldinger som vi håper vil bli tatt hensyn til.

Våre barn lærer hjemme at det kun finnes to kjønn, og at ingen kan endre sitt biologiske kjønn. Vi formidler også at alle er født i sin rette kropp, basert på vår bibelske tro forankret i 1. Mosebok 1:27

Vi forstår at det er to ulike syn som møtes på skolen, og derfor sender vi dette brevet for å redegjøre for vårt syn og våre bekymringer, samt levere kritikk på noe av det vi forstår at skolen kan komme til å undervise om.

Personlighet vs identitet i undervisning

Vi mener det er viktig å skille mellom personlighet og identitet i undervisningen. Identitet er et sentralt begrep i læremidlene som former elevenes selvforståelse. Mens personlighet omhandler individets karaktertrekk, knyttes identitet ofte til faktorer som kjønn, kulturtilhørighet og sosial bakgrunn. Vi ønsker at undervisningen skal styrke barnas selvforståelse uten å plassere dem i spesifikke kategorier basert på identitetspolitiske begreper. Identitetsbegrepet slik det forklares i lærebøkene, ser ut til å ekskludere barnas personlighet, det synes vi er problematisk.

Videre er vi kritiske til at kjønnsidentitet og seksuell orientering inkluderes i samtaler om barnets “identitetsutvikling”. Dersom skolen erstatter fokus på personlighet med identitet, kan undervisningen gå fra å hjelpe barn til å utvikle seg som hele mennesker til å plassere dem i kategorier basert på samfunnstrender, egne ideer og følelser.

Det er mer konstruktivt for lærere å veilede elever i utviklingen av sunne karaktertrekk enn å navigere politiserte identitetsspørsmål. Når identitetspresset øker, kan barn føle seg tvunget til å “finne ut hvem de er” i en ideologisk kontekst, i stedet for å få utvikle seg naturlig.

Vi opplever undervisningen om identitet som problematisk. Særlig når begreper som “kjønnsidentitet” og “seksuell identitet” knyttes til barnets indre selvforståelse. Det er inngripende at elevene direkte eller indirekte oppfordres til å ta stilling til både egen seksuelle tiltrekning og hvilket kjønn de føler seg som.

Dette er en radikal tilnærming, som verken er vitenskapelig forankret eller naturlig å introdusere i skolen. Skolen har et viktig ansvar for å formidle kunnskap på en vitenskapelig og pluralistisk måte etter opplæringsloven.

Spørsmål om hvem barnet er på et så dypt plan, mener vi hører hjemme hos foreldrene – ikke i klasserommet.

Vitenskapelig grunnlag og medisinske konsekvenser

Menneskehjernen er ikke ferdig utviklet før rundt 25-årsalderen, og vi kjenner til mange som har tatt irreversible valg i ungdomstiden og senere angret – særlig knyttet til medisinsk kjønnsbekreftende behandling. Det finnes flere hjerteskjærende historier om unge som har de-transisjonert, samt fra foreldre til barn og ungdom som har gjennomgått medisinsk transisjon. Fellesnevneren her er ofte at voksne fortalte barna at de kunne være et annet kjønn, eller at sosial påvirkning blant medelever har skjedd.

Et eksempel er Noah, som levde som trans i fem år. Hun sier: “Som 8-åring dro jeg en feil konklusjon. Jeg trodde utfordringene mine handlet om kjønn

Eksempel fra undervisningsopplegg Refleks 7 trinn:

The screenshot shows a digital learning interface. At the top, there is a navigation bar with a back arrow, the text 'Refleks 7 → Hvem er jeg?', and icons for 'LAGRET', a chat bubble, and a list icon. The main content area features a text article titled 'Kjønnsidentitet' with a Creative Commons license icon. The article discusses biological gender, social gender, and the concept of gender identity. The sidebar on the right contains a menu with the following items: 'Før du leser', 'Ord å lære', 'Fagtekst', 'Kjønnsidentitet, seksuell orientering og forventninger', 'Kjønnsidentitet', 'Seksuell orientering', 'Pride = stolthet', 'Spørsmål', and 'Oppgaver'. The 'Fagtekst' and 'Kjønnsidentitet' items are highlighted with blue dots.

I et utdrag fra Refleks 7 (og samtlige andre lærebøker i henhold til funn fra www.skeivteori.no) forsøkes det å redefinere kjønn som noe annet enn biologisk kjønn, basert på skeiv teori og ideologiske oppfatninger. Dette er problematisk og mangler vitenskapelig grunnlag.

Kjønnsidentitet som begrep stammer fra Queer Theory, etablert av Dr. John Money gjennom et mislykket eksperiment der forsøkspersonene tok sitt eget liv. Det er ikke vitenskapelig korrekt å hevde at kjønnidentitet er en følelse av

hvilket kjønn man er. Når skolen lærer elevene at “bare du vet hvilket kjønn du har”, fremstilles dette som en objektiv sannhet, og barna får inntrykk av at de må ta stilling til det.

Videre ser vi at interkjønn fremstilles som et eget kjønn. “Interkjønn” er imidlertid ikke et tredje kjønn, men en medisinsk tilstand basert på genitale avvik. Hvis det er usikkerhet rundt dette, viser professor i biologi Glenn Peter Sætre til at interkjønn ikke er et nytt kjønn.

Det hevdes videre at “*samfunnet oppdrar oss til å oppføre oss basert på kjønn*” eller at “*samfunnets forventninger til kjønn påvirker våre valg*”. Dette er kun delvis riktig. Biologisk kjønn er den største drivkraften bak våre valg. I verdens mest likestilte land ser vi fortsatt at menn og kvinner velger ulike yrker, fordi når kulturell påvirkning er minimert (likestillingstiltak) blir biologisk påvirkning maksimert. Å ignorere biologiske faktorer i undervisningen gir derfor et misvisende bilde.

Teorien om at kjønnsidentitet er uavhengig av biologisk kjønn er svært problematisk. Ingen kan føle hvordan det er å være noe annet enn det man er, og det er metafysisk umulig å hevde at man kan “føle seg som et annet kjønn” enn den kroppen man har. Å lære dette bort kan føre til forvirring og irreversible valg, både sosialt og medisinsk.

Setningen “*Vi har rett til å være den vi er, og vi vet best selv hvem vi er*” innebærer ideologisk indoktrinering. Hvis elever fritt kan identifisere seg som for eksempel en “xenogender katt”, og dette skal anerkjennes av andre, beveger skolen seg inn på et radikalt spor som ikke samsvarer med virkeligheten.

Kjønn bestemmes av arv og identitet

Når du hører ordet kjønn, tenker du kanskje på gutt og jente, eller mann og kvinne. Men så enkelt er det faktisk ikke. Vi har et mangfold av kjønn. Men hva betyr egentlig det?

Et mangfold av kjønn blant mennesker

I menneskearten har vi *kjønns mangfold*. Med det mener vi at det fins mange varianter av sosiale roller og *kjønnsuttrykk*. Kjønnsuttrykk er måten en person viser sin kjønnsidentitet på. Kjønn kan deles inn i ulike grupper og forstås på ulike måter.

Snakker vi om kjønnsidentitet, så kan man skille mellom kvinne, mann og ikke-binær. Ikke-binære personer identifiserer seg verken som kvinne eller mann, eller som begge deler. Dersom vi snakker om biologisk kjønn, snakker vi om de to kjønnene som gjør det mulig å formere seg, hankjønn og hunkjønn. Men hva er det som bestemmer hvilket biologisk kjønn vi får?

Kjønn bestemmes av arv og identitet

Før du leser

Ord å lære

Kjønn bestemmes av arv og identitet

Et mangfold av kjønn

Arvelige faktorer

Arv

Forventninger

Hormoner og kjønnsorganer

Fakta

Spørsmål

Det er kritikkverdig at elevene skal lære om “kjønns mangfold”, til tross for at det bare finnes to kjønn. Læremidlene hevder til og med at “i menneskearten har vi *kjønns mangfold*”, noe som er faktisk feil. Reflex 7 forsøker deretter å redefinere kjønn til noe annet enn biologisk kjønn, basert på skeiv teori og ideologiske forestillinger om kjønn som en subjektiv opplevelse. Dette er dypt problematisk for oss, og vi ber om en tilbakemelding på hvordan skolen planlegger å forklare dette til barna.

Avsluttende kommentar og ønsker

I undervisningen om pubertet og biologiske kjønn mener vi det er viktig å holde et vitenskapelig perspektiv som alle objektivt kan enes om. Vi er bekymret for at begrepet “kjønns mangfold” blir presentert som en biologisk realitet, når det i hovedsak er en sosial og teoretisk tilnærming. Interkjønn er

en medisinsk tilstand og ikke et eget kjønn, og vi mener det er viktig at dette formidles korrekt.

Vi ber om at skolen gir oss en tilbakemelding på de områdene vi har kritisert eller satt spørsmålstegn ved ovenfor, og hva veien fremover kan være for oss og vårt barn.

Vi ber også om å bli informert dersom det benyttes undervisningsopplegg eller kilder som kan oppleves som kontroversielle eller utfordrende for vårt kristne livssyn, slik at vi kan vurdere hvordan vi best kan ivareta vårt barns opplæring.

I tillegg ønsker vi at eventuelle forestillinger, kulturelle innslag, videoer og oppgaver knyttet til kjønn og seksualitet gjøres tilgjengelige for oss på forhånd, slik at vi kan ta stilling til om vårt barn skal delta i denne delen av undervisningen, eller om det kan gjøres korrigeringer.

Vi som foreldre ønsker en åpen og tydelig kommunikasjon rundt hvordan skolen underviser om kjønn og identitet. Det er viktig for oss at undervisningen ivaretar et faglig og objektivt grunnlag, samtidig som den balanserer og respekterer ulike syn og gir rom for foreldres innflytelse i barnas oppdragelse.

Dersom våre bekymringer ikke blir imøtegått, ber vi om en konkret redegjørelse fra faglærer om deres eget syn, samt en uttalelse fra rektor om skolens offisielle standpunkt. Vi ønsker særlig en avklaring på:

- Hvordan skolen definerer antall kjønn.
- Hvorvidt det finnes noen grenser for hva en person kan identifisere seg som, eller om det legges opp til en fullstendig subjektiv tilnærming til kjønn.

Vi mener at disse spørsmålene er avgjørende for en ryddig og forutsigbar undervisning, og vi ønsker en tydelig forståelse av hvordan skolen håndterer dette.

Vi ser frem til en saklig og respektfull dialog.

Med vennlig hilsen

.....